

בלי כבוד: יאוש!

ההבדל ניכר כבר בכניסה. בבניין 11 מפלגת העבודה מקדם את הבאים שומר גדול-מימרים, שגילח את זקנו האדמוני. איש לא יכול לעבור דרכו ולרחח כנעשה בין ארבעת קומות מטה-הבחירות של המערך, כרחוב הירקון 110 בתל-אביב. במרחק דקות נסיעה כמונית.

כרבה-קומות של תנועת החרות רואה פנים נפולים, חש באווירת-נכאים ובשקט של בית-קברות. המתנדבים לא מתרפקים על דלת חדר המיבצעים המיוחדים, הנמצא בקומה ה-13. הפרובוקציות של מטה הדרור הצעיר, שהיושבראש שלו, מיכאל קליינר, השתלם בגרמניה בחימום

לוי אינו רואה מול עיניו את הבחירות המתקרבות. הוא רואה את ועידת-החרות, שתכנס — בין אם הליכוד יהיה בשילטון ובין אם לא — זמן קצר אחרי הבחירות. מי שרוצה לשלוט במרכז הבא של חירות, שייבחר בוועידה, חייב להתחיל לעבוד כבר היום.

ארבעה שבועות לפני הבחירות בטוח הליכוד בנישולונו — והכל מאשימים את הכל מראש

כמצודת זאב שברחוב המלך ג'ורג' 38, יושבים בכניסה היילי הג"א רדומים. איש אינו מונע מזרים לטפס במדרגות מצודת זאב ולראות מקרוב איך פועל מטה-הבחירות של הליכוד. הסביר אחר מאנשי הג"א את השמירה הרפואית: "למי יש עניין לבקר בבית נטוש?"

מערכת-בחירות, אינן מכות גלים. אנחנו איבדנו את הבחירות האלה", אמר משהו בכיר במטה אירגון יום-הבחירות, שהתחנן ששמו לא יוזכר. סימן ברזק למצב הקשה של הליכוד כמערכת-הבחירות, שתסתיים בעוד ארבעה שבועות, ניתן לראות בקופה הריקה של המטה. כסוף השבוע

את זה כדויק עושה עתה לוי. כמובן, על חשבון ניהול תקין של מערכת הבחירות. הישימהר אוכלס המטה באנשי לוי. עוזרו, אבנר סרוסי, לשעבר מנהל קבוצת הכדורגל של בית"ר רמלה, הפך להיות "האיש החזק של האיש החזק", כפי שהוא מכונה במצודה. הוא מסנן את הפונים ללוי.

ואכן, מי שעולה מקומה לקומה

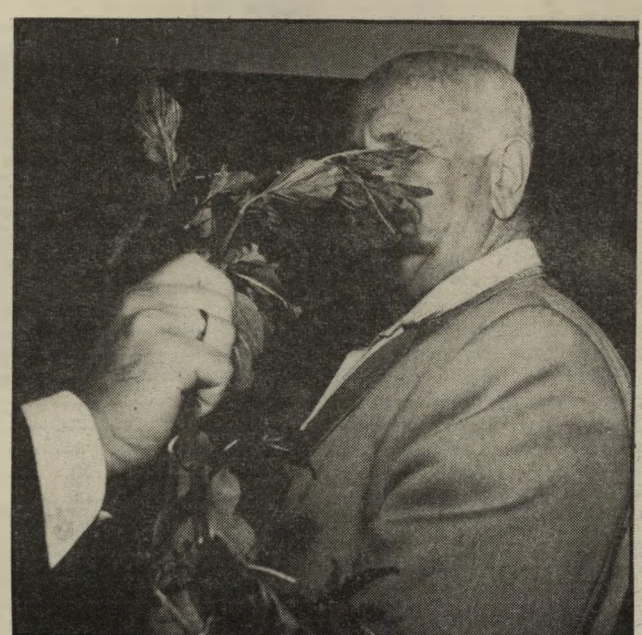

השר ניסים לא קיים

יריביו טוענים, שהוא יוצר חיץ בין ראשי-המטה ושאר העובדים בבניין. ישיבות המטה כבר זכו לאי-יחסי רבים בעיתונות. בעיקר בגלל התפרצות יותיו של לוי ומריבות קולניות בין הנוכחים. אילו יכלו, הם היו חותכים זה את זה. "אמר פעיל במעלית לפעיל אחר, שתעה בין 13 קומות הבניין. לוי שונא כשהולקים על דעתו, מעירים לו או מנסים לעוץ לו עצה. בגלל תכונותיו אלה הוא הספיק כבר להסתכסך עם רוב חברי מטה-הבחירות. כשהוצע שמאיר שיטרית יגיש את התשדירים, כי הוא "עובר טוב במסך", התנגד לוי בטענה שהוא "צעיר מדי". האיש המבוקש ביותר בבניין בעונת הבחירות הוא הרוב. זה האיש שבא בקשר עם העיתונאים בארץ ועם הכתבים מחו"ל, מטפל ביחסי-ציבור יזומים של המפלגה ובונה את תרמיתה, שהיא כה חיונית ערב ההצבעה.

דובר המטה הקורם, הפירסומאי דויד ארמון, שהכל חלקו לו שבחים, יושב ממורמר במישרדו. איש לא פנה אליו ולא ביקש את שירותיו. אולי משום שהוא חבר המפלגה הליברלית, והיחסים בין חרות והליברלים הם עתה על סף ניתוק מוחלט (ראה עמודים 10-11).

דובר תנועת החרות, יוסי ברון, אחיו של יועץ-היחסי-ציבור נתן ברון, נעלם. הוא יטפל בעצרות ראשי הממשלה. ברון, בעל הכרס הגדולה, שהוא פוליטיקאי לא קטן, מכיר את השטח, אבל עתה לא ניתן לו לקחת חלק במישחק. בינתיים הוא נאלץ גם לוותר על חדרו, לטובת שר-התיירות, אברהם

סגן-שר דקל ההמונים לא באים

עוזר-שר סרוסי חוסם את הגישה

השר לוי לא מתפקד

"אברש"ה" שריר, התאום הליברלי של לוי. וכך נפל התפקיד המבוקש בחיקה של לימוד ליבנת, עובדת מישרד הפירסום טל ארויו, מצעירות חירות ובתה של זמרת הימין שולמית ליבנת. היא כבר הספיקה לתפוס כמישרדי חברת-הפירסום נערי-שליח תמים, והפכה אותו ל"מרמגל" של מפלגה יריבה.

יתכן שליבנת הרוזה וקצוצת השיער מתאימה מאוד לתפקיד. אבל העובדה היא שמקום-עבודתה הוא שגרם את התמנותה לתפקיד הדוברת וזהו גם חלק מסיפור ההצלחה חסרת-התקדים של טל ארויו בתנועת החרות.

יחס מיוחד במישרד

כאשר החליטה הכנסת ברוב קולות על הקמת הבחירות, הוזכרו כמצודת זאב שמותיהם של שני מישרדי-פירסום, שהיו אמורים לטפל בתעמולת-הבחירות של הליכוד: קשר בראל וטל ארויו. לוי רצה במישרד הראשון. הוא זכר לאנשיו את הצלחתם בשירות הליכוד במערכת הבחירות הקודמת.

על "בגידתם", כניכול, של אנשי קשר בראל בליכוד, כבר דובר בהרחבה. משום-מה, לא הורחב הדיון על הקשר הבל-ינתק בין טל ארויו והליכוד. אילו לא קיבל מישרד טל ארויו את תקציב-הפירסום של הליכוד, היו צריכים מנהליו, שאין חולקים על יכולתם המיקצועית